

[Maisted]

Det er nok her, det særligt er vanskeligt at være enig med venstre, da de har været med til for de mindre erhvervsdrivende at lave ordninger af administrativ karakter, der omfatter ATP, moms, kildeskat, sygelønsordning, feriemærkeordning, lønangivelser til skattevæsenet, Danmarks Statistik, kontrolloven, indberetning af ulykker til arbejdsdirektoratet og ulykkesforsikring, løntilbageholdelser, told, lærlinguddannelse, aktieselskabsregisteret, lovpligtig ulykkesforsikring og ansvarsforsikring, indberetning af tantiemer og udbyttebegrænsning, indberetning af bestyrelshonorarer, monopolrådet, priskontrolrådet og prisdæmpende ydelse, for ikke at tale om miljølovgivningen og arbejdsmiljølovgivningen, der lægger hindringer i vejen for en fornuftig udvikling af de små erhverv.

Venstre vil sammen med socialdemokratiet – det er faktisk fantastisk, så enige de to partier er, og det må dog også give venstre anledning til visse overvejelser, om de er på rette spor – løse virksomhedernes problemer ved at udvide de offentlige udgifter og derefter lave erhvervsstøtteordninger, uanset at dansk erhvervsliv har påpeget, at det er udtryk for en forkert indstilling at lave støtte- og erhvervsfremmeordninger. De eneste, der får noget ud af en statsstøttelovgivning, er de store virksomheder samt de mennesker, der er sat til at administrere disse love. Vi er på vej til at skabe et bureaukрати, der skal leve af at støtte de små virksomheder. Et hav af mennesker, der naturligt ville have været ansat i de virksomheder, der har brug for deres viden, bliver nu offentligt ansat til at vurdere og hjælpe de små virksomheder til at udnytte støttelovgivningen.

Det ville være mere enkelt at sørge for skattelettelser, der nedsætter de små virksomheders omkostninger, og jeg er overbevist om, at de nok skal forstå at sælge billigere producerede varer, og de små virksomheder vil også være i stand til at etablere konsulentordninger ad frivillighedens vej, hvis de mener, at de har behov for noget sådant. I modsætning til, at alle disse mennesker nu bliver offentligt ansat direkte og indirekte til at hjælpe disse små virksomheder med at løse problemerne, så skulle de altså ud og sælge deres arbejdskraft, og de, der havde behov for dem, ville så selvfølgelig ansætte dem i deres virksomhed for at klare disse problemer.

Men det er et helt andet problem af samfundsmæssig karakter, der her rejser sig. Det er, at vi har behov for de små virksomheder. Der er simpelt hen behov for blodfornyelse til det kriseramte danske samfund. Det er skam ikke af hensyn til de små virksomheder eller landsbyromantik, at man skal opretholde disse virksomheder. Vi har stærkt behov for at bevare disse arbejdspladser og må sørge for, at de udvikler sig på en fornuftig måde, for det er jo dem, der betaler skatterne og afgifterne til den offentlige sektor, som nu, efter at man har pålagt dem alle disse administrative byrder og andre restriktioner, pludselig kommer og siger, at nu må vi jo gøre noget for at hjælpe de små virksomheder.

Man kunne også høre på den socialdemokratiske ordfører, hvilken negativ tone han anvendte over for de små virksomheder. Man skulle skam ikke overvurdere deres betydning. Det er altså den linje, som den danske befolkning nu har hørt om i en 10–15 år. De små virksomheder og erhvervsliv i det hele taget er sådan noget, man må acceptere, men det er meget negativt. Man har igennem et monopol som Danmarks Radio og TV igennem 10–15 år forsøgt at mistænkeliggøre dansk erhvervsliv og de mindre virksomheder. Det er derfor, der er skabt grobund for, at der har kunnet føres en antierhvervspolitik i dette land. Det er i og for sig fuldstændig uforståeligt, at man har angrebet disse virksomheder og disse organisationer – som de jo er: de små virksomheder er jo organismer sammen med deres medarbejdere – der er en forudsætning for, at hele samfundet kan få de nødvendige livsfornødenheder. Her kunne jeg selvfølgelig nævne, at det er vigtigt, at man er i stand til at tjene, så at man har tag over hovedet og er i stand til at betale de skatter, som socialdemokratiet har lagt på de små erhvervsvirksomheder og erhvervslivet som helhed.

Når man laver en række støtteordninger, så skaber man ikke andet end bureaukрати. Det har i sig selv kimen til et diktatorsamfund, som åbenbart også er målet for socialisterne i dette land. Det er et udtryk for en forkert indstilling at lave støtte- og erhvervsfremmeordninger, som erhvervslivet reelt ikke har megen glæde af.

Socialdemokratiets indstilling til de små virksomheder kender vi jo fra dengang, da statsministeren som partiformand i 1974 sag-